

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TEŠNJU
Broj: 39 0 Rs 069616 23 Rs
Tešanj: 12.06.2024. godine

Općinski sud u Tešnju, po sudiji Blambić Irmi, u pravnoj stvari tužioca B.M. sina F., T., zastupan po punomoćniku Vehab Harisu, advokatu iz Jelaha, protiv tužene Javna ustanova Služba za zapošljavanje Zeničko-Dobojskog kantona, ulica Adolfa Goldbergera broj 6, Zenica, koju zastupa zakonski zastupnik-direktor Pešić Anto, koje zastupaju punomoćnici Babić Nedžad, Babić Sanjin i Nikić Pamela, advokati iz advokatskog društva Babić&Co d.o.o. Zenica, Masarykova 17, radi poništenja rješenja o otkazu ugovora o radu, v.sp. 5.800,00 KM, nakon održane glavne rasprave dana 28.05.2024. godine u prisustvu tužioca, punomoćnika tužioca i punomoćnika tužene, dana 12.06.2024. godine, donio je:

P R E S U D U

Djelimično se usvaja tužbeni zahtjev tužioca pa se poništavaju kao nezakonite Odluke tuženog broj 03-30-3227/22 od 31.10.2022. godine i broj 03-45-1-3762-6/22 od 29.12.2022. godine kojim je tužitelju od strane tuženog nezakonito prestao Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj 03-34-5161/18 od 10.10.2018. godine.

Preostali dio tužbenog zahtjeva koji glasi:

„Obavezuje se tuženi da vrati tužitelja na rad, na poslove radnog mjesta Šef biroa rada Tešanj, te da tužitelju počev od 01.11.2022. godine uspostavi radno pravni status kao da isti nije ni prekidano, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuje se tuženi da tužitelju isplati naknade plate sa porezom na dohodak, u iznosu od:

- 3.217,54 KM za period od 01.11.2022.godine do 30.11.2022.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.214,71 KM za period od 01.12.2022.godine do 31.12.2022.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.276,81 KM za period od 01.01.2023.godine do 31.01.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.330,43 KM za period od 01.02.2023.godine do 28.02.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,

- 3.409,46 KM za period od 01.03.2023.godine do 31.03.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.367,12 KM za period od 01.04.2023.godine do 30.04.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.570,34 KM za period od 01.05.2023.godine do 31.05.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.480,02 KM za period od 01.06.2023.godine do 30.06.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.604,20 KM za period od 01.07.2023.godine do 31.07.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.09.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.561,87 KM za period od 01.08.2023.godine do 31.08.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.10.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.547,76 KM za period od 01.09.2023.godine do 30.09.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.11.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.615,49 KM za period od 01.10.2023.godine do 31.10.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.556,22 KM za period od 01.11.2023.godine do 30.11.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2024.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 2.456,58 KM za period od 01.12.2023.godine do 21.12.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2024.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,

te da za tužitelja na tako isplaćene naknade plate izvrši obračun i uplatu pripadajućih doprinosa na platu za PIO nadležnom PIO/MIO Fondu F BiH u iznosu od 15.736,26 KM, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.” SE ODBIJA, kao neosnovan.

Svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je, putem punomoćnika, dana 01.02.2023. godine, podnio tužbu ovom sudu, protiv tužene Javna ustanova Služba za zapošljavanje Zeničko-Dobojskog kantona predloživši da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom da se ponište kao nezakonite odluke tuženog broj 03-30-3227/22 od 31.10.2022. godine i broj 03-45-1-3762-6/22 od 29.12.2022. godine kojim je tužitelju od strane tuženog nezakonito prestao ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj 03-34-5161/18 od 10.10.2018. godine, zatim da se obaveže tuženi da vrati tužitelja na rad, na poslove

radnog mjesta šef Biroa rada Tešanj, te da tužitelju počev od 01.11.2022. godine uspostavi radno pravni status kao da isti nije ni prekidano, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja te da se obaveže tuženi da tužitelju isplati naknade plaće u iznosu od 2.900,00 KM za period od 01.11.2022.godine do 30.11.2022.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate, i 2.900,00 KM za period od 01.12.2022.godine do 31.12.2022.godine, sa zakonskom zateznom 01.02.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate, i da se tužitelju na tako isplaćene naknade plaće izvrši obračun i uplata pripadajućih doprinosa na plaću za PIO nadležnom PIO/MIO Fondu F BiH sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

U činjeničnim navodima tužbe tužilac je naveo da je bio dugogodišnji radnik tuženog počev od 01.01.2002.godine do 31.10.2022.godine, kada je tužitelju prestao radni odnos kod tuženog odlukom tuženog o prestanku ugovora o radu, da su posljednji ugovor o radu na neodređeno vrijeme, tužitelj i tuženi zaključili 10.10.2018.godine, da je Odlukom tuženog br. 03-30-3227/22 od 31.10.2022.godine, tuženi odlučio da tužitelju prestaje Ugovor o radu br. 03-34-5161/18 od 10.10.2018.godine, zbog kako je to tuženi naveo navršenih 40 godina staža osiguranja, te da je navedenom Odlukom tužitelju prestao radni odnos kod tuženog na radnom mjestu Šef biroa rada zaključno sa 31.10.2022.godine. Dalje je naveo da je protiv te Odluke uložio Zahtjev za zaštitu prava - prigovor na Odluku br. 03-30-3227/22 od 31.10.2022.godine, a da je Odlukom broj 03-45-1-3762-6/22 od 29.12.2022.godine, tuženi odbio kao neosnovan njegov prigovor te potvrdio svoju Odluku broj 03-30-3227/22 od 31.10.2022.godine. Istakao je da su navedene odluke nezakonite jer tuženi nije dokazao postojanje razloga odnosno ispunjenje uslova za prestanak ugovora o radu u smislu člana 94. stav 1. tačka d) Zakona o radu posebno jer prethodno nije provjerio da tužilac sa danom 31.10.2022. godine ima navršenih 40 godina staža osiguranja predloživši da sud usvoji postavljeni tužbeni zahtjev kao osnovan.

Tokom postupka tužilac je ostao kod činjeničnih navoda iz tužbe dodavši da je zbog nenavršenih 40 godina staža osiguranja u momentu donošenja sporne odluke zasnovao radni odnos kod ZEMA d.o.o. Tešanj u periodu od 01.11.2022. godine do 31.05.2023. godine uz napomenu da je tuženi spornu odluku donio i u vrijeme kada je on bio privremeno nesposoban za rad jer se trebao javiti ljekaru na kontrolni pregled 24.11.2022. godine, a nakon provedenog vještačenja po vještaku ekonomske struke tužilac je konačno postavio tužbeni zahtjev na način kako isti glasi u izreci presude.

Tuženi je u odgovoru na tužbu naveo da u cjelosti osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva iz razloga što je odluka o prestanku Ugovora o radu deklaratornog karaktera kojim je konstatovano da je radni odnos tužitelju prestao po sili zakona, da se tužitelj dana 19.05.2022. godine obratio tuženom sa molbom za produženje važenja Ugovora o radu navodeći kao razlog i da na dan 26.06.2022. godine, iako po evidenciji Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje navršava 40 godina staža, neće moći ostvariti pravo na penziju kod nadležnog Fonda jer nisu bile evidentirane uplate doprinosa za period od 12.07.1982. do 04.06.1983. godine

od strane Crvenog križa čiji je zaposlenik bio u tom periodu, da je tuženi postupajući po toj molbi istu uvažio i da na dan 26.06.2022. godine nije donio odluku o prestanku Ugovora o radu iako je tužitelj imao evidentiranih 40 godina penzijskog staža u matičnoj evidenciji koju vodi Federalni zavod za penzijsko i invalidsko osiguranje, već je sporazumno produžio važenje ugovora o radu kako bi tužitelj stekao uslove za penziju kod nadležnog Zavoda ali da je nakon sporazumnog produženja Ugovora o radu tuženi, naknadnom provjerom kod Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje utvrdio da je u korist tužitelja evidentirana uplata doprinosa za period od 12.07.1982. do 04.06.1983. godine na koji način je tužitelj, shodno i stavu Federalnog ministarstva rada i socijalne politike od 17.07.2020. godine, stekao i pravo na penziju kod Federalnog zavoda za PIO/MIO zbog čega je tuženi usljed nastupanja zakonskih razloga za prestanka Ugovora o radu zbog navršenih 40 godina osiguranja sa plaćenim doprinosom donio odluku o prestanku Ugovora o radu od 31.10.2022. godine.

Tokom postupka tuženi je ostao kod činjeničnih navoda iz odgovora na tužbu a nakon što je tužilac po vještačenju djelimično uredio tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se traži isplata plata na način kako isti glasi u izreci presude, tužilac se tome protivio smatrajući da se radi o djelimičnom preinačenju tužbenog zahtjeva. Međutim kako je prvobitnim tužbenim zahtjevom bilo predloženo da se tužitelj počev od 01.11.2022. godine uspostavi radno pravni status kao da isti nije ni prekidan a što podrazumijeva i isplatu naknada plata sud je dozvolio djelimično preinačenje tužbenog zahtjeva u dijelu koji se odnosi na visinu i period isplate plata cijeneći da se tuženi mogao upustiti u raspravljanje bez odgađanja glavne rasprave jer mu je blagovremeno bio dostavljen i mišljenje vještaka ekonomske struke koji je, shodno zadanom obimu vještačenja, i obračunao plate za period od 01.11.2022. godine zaključno sa 21.12.2023. godine.

Nakon toga tuženi je predložio da sud odbije u cjelosti tužbeni zahtjev smatrajući da je radni odnos tuženog prestao na osnovu Zakona uz napomenu da je i sam tužilac obavijestio tuženog da na dan 26.06.2022. godine neće steći 40 godina staža osiguranja jer mu nije uplaćen doprinos za period od 12.07.1982. do 04.06.1983. godine od strane Crvenog križa čiji je zaposlenik bio u tom periodu zbog čega mu je tuženi sporazumno i produžio Ugovor o radu za tih spornih 10 mjeseci i 23 dana, a kada je od nadležnog Fonda MIO/PIO dobio obavijest da je za taj sporni period uplaćen doprinos za tužitelja i donio spornu deklaratornu odluku o prestanku radnog odnosa tužioca kod tuženog.

U toku dokaznog postupka provedeni su materijalni dokazi tužioca uvidom i čitanjem: Odluke tuženog br. 03-30-3227/22 od 31.10.2022.godine, Ugovora o radu br. 03-34-5161/18 od 10.10.2018.godine, Zahtjeva za zaštitu prava - prigovor tužitelja od 30.10.2022.godine, Odluke tuženog br. 03-45-1-3762-6/22 od 29.12.2022.godine, Obrazca JS3100 – odjava osiguranja od 01.11.2022.godine, Dopisa Crvenog križa općine Tešanj br. 154/22 od 20.09.2022.godine, Izjave tužitelja od 16.09.2022.godine, broj ovjere OPU-OV 1426/2022 Notar Hodžić Jusuf, Nalaza i ocjena JU Dom zdravlja Tešanj od 24.10.2022.godine, Rješenja Federalnog zavoda za PIO/MIO br. UP/I-FZ7/2/1-31-1-

20202-4/23 od 20.06.2023.godine, Zahtjeva tužitelja za dostavu podataka od 31.01.2023.godine, Odgovora Federalnog zavoda za PIO/MIO br. FZ7/2-45-4-1532-2/23 od 09.02.2023.godine, Obrazca JS3100 – prijava osiguranja za tužitelja od 08.11.2022.godine, Obrazca JS3100 – odjava osiguranja za tužitelja od 05.06.2023.godine i Uvjerjenja Porezne uprave Tešanj o uplaćenim doprinosima od 10.09.2023.godine kao i dokaz vještačenjem po vještaku ekonomske struke uvidom i čitanjem pismenog nalaza i mišljenja vještaka od 21.12.2023. godine i neposrednim saslušanjem vještaka Korajlić Sadine te dokaz saslušanjem tužioca u svojstvu parnične stranke.

U toku dokaznog postupka provedeni su i materijalni dokazi tužene uvidom i čitanjem: Odluke o prestanku ugovora o radu broj 03-30-3227/22 od 31.10.2022.godine, Odluke broj 03-45-1-3762-6/22 od 29.12.2022.godine, Molbe za produženje ugovora o radu od 19.05.2022.godine, Sporazuma o produženju ugovora o radu broj 03-30-1792/22 od 16.06.2022.godine, Stava Federalnog ministarstva rada i socijalne politike od 17.07.2020.godine izražen kroz odgovor na pitanje koji je objavljen na zvaničnoj web stranici, link: [Savjesnom ocjenom svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, shodno odredbi člana 8. Zakona o parničnom postupku F BiH \("Službene novine F BiH" broj 53/03, 73/03, 19/06 i 98/15, dalje: ZPP\), sud je odlučio kao u izreci presude iz sledećih razloga:](https://fmrsp.gov.ba/?faq=pitanje-da-li-prestanak-radnog-odnosa-u-slucaju-kada-se-napuni-40-godina-staza-osiguranja-moze-biti-uslovljeno-uplacenjem-ili-neuplacenjem-doprinos-a-za-penzijsko-i-invalidsko-osiguranje-od-strane,Uvjerjenja o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji od 21.10.2022.godine FZ MIO/PIO, Kopije radne knjižice za tužioca i Uvjerjenja o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji za tuženog od 09.11.2023. godine i odgovor na tražene podatke broj FZ7/2/2-31-11-34495-4/23 S.P. od 09.11.2023. godine Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje KAS Zenica.</p></div><div data-bbox=)

Među parničnim strankama nije bilo sporno da je tužilac bio uposlenik tuženog na radnom mjestu Šef Biroa rada Tešanj zaključno sa danom 31.10.2022. godine kada je tuženi donio Odluku o prestanku Ugovora o radu, a što proizilazi iz Ugovora o radu zaključenog između tužioca i tuženog dana 10.10.2018. godine i Odluke tuženog o prestanku Ugovora o radu broj 03-30-3227/22 od 31.10.2022. godine a iz koje odluke dodatno proizilazi da je tuženi istu donio nakon što je prethodno od Fonda MIO/PIO KAS Zenica obaviješten da je izvršena uplata u iznosu od 1.501,25 KM na ime Berberović Muharema i to prema obračunu neuplaćenih doprinosa za PIO/MIO za period od 12.07.1982. do 04.06.1983. godine.

Nije sporno ni da se tužilac, prije donošenja sporne odluke o prestanku ugovora o radu, pismenom molbom obratio tuženom uz prijedlog da mu se Ugovor o radnom odnosu produži dodatno za 11 mjeseci jer će sa danom 24.06.2022. godine steći 39 godina i 1 mjesec radnog staža obzirom da mu kod Fonda MIO/PIO nije registrovan uplata doprinosa od strane „Crvenog križa“ za period od 12.07.1982. do 04.06.1983. godine čiji uposlenik je tada bio a koju molbu je tuženi uvažio te sa tužiocem dana 14.06.2022. godine zaključio sporazum o produženju Ugovora o radu do 26.05.2023. godine a kako to proizilazi iz molbe tužioca za produženje

ugovora o radnom odnosu od 19.05.2022. godine i sporazuma o produženju ugovora o radu od 14.06.2022. godine kao i iskaz tužioca, datog u svojstvu parnične stranke, koji je potvrdio navedene činjenice iako je u svom iskazu dodatno naveo da je navedenu molbu uputio u skladu sa instrukcijama tuženog iako on u periodu od 12.07.1982. do 04.06.1983. godine i nije bio uposlenik Crvenog križa a u kojem dijelu sud nije prihvatio kao uvjerljiv i istinit iskaz tužioca kao ni pismenu izjavu tužioca od 16.09.2022. godine i akt Crvenog križa broj 154/22 od 20.09.2022. godine koji je i donesen na osnovu pomenute pismene izjave tužioca od 16.09.2022. godine, a koja je po ocjeni suda usmjerena na skraćivanje perioda stečenog staža osiguranja radi kasnijih sticanja zakonskih uslova za penzionisanje a ovo iz razloga što iz kopije radne knjižice za tužioca te Uvjerjenja o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji Federalnog zavoda MIO/PIO za tužioca (kao javnih isprava čiju sadržinu tužilac tokom postupka provedenim dokazima nije osporio) proizilazi da je za tužioca evidentiran radni odnos kod Crvenog križa BiH, Općinska organizacija Tešanj u periodu od 12.07.1982. kao datuma prijave do 04.06.1983. godine kao datuma odjave zbog čega je sud i cijenio da je tužilac, suprotno njegovim navodima, bio uposlenik Crvenog križa BiH, Općinska organizacija Tešanj u spornom periodu.

Nije sporna ni činjenica da je tuženi pomenutu Odluku o prestanku Ugovora o radu donio zbog navrešnih 40 godina staža osiguranja kao i da je nakon donošenja navedene odluke tuženi uložio zahtjev odnosno prigovor za zaštitu prava protiv odluke o prestanku Ugovora o radu a koji zahtjev odnosno prigovor je odbijen kao neosnovan odlukom tuženog od 29.12.2022. godine a kako to proizilazi iz odluka tuženog broj 03-30-3227/22 od 31.10.2022. godine i broj 03-45-1-3762-6/22 od 29.12.2022. godine.

Sporno je da li je tužilac u momentu donošenja odluke o prestanku ugovora o radu odnosno sa 31.10.2022. godine imao navrešnih 40 godina staža osiguranja odnosno da li je navedena odluka zakonita.

Odredbom člana 94. stav 1. tačka d) Zakona o radu F BiH je propisano da Ugovor o radu prestaje kad radnik navrši 40 godina staža osiguranja (u skladu sa propisima o penzijskom i invalidskom osiguranju), bez obzira na godine života, ako se radnik i poslodavac i radnik drugačije ne dogovore.

Odredbom člana 2. stav 1. tačka j) Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju F BiH

je propisano da matična evidencija predstavlja skup podataka o osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, koji se obavezno vode kod Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje.

Odredbom člana 40. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju F BiH je propisano da pravo na starosnu penziju ima osiguranik kada navrši 65 godina života i najmanje 15 godina staža osiguranja odnosno najmanje 20 godina penzijskog staža ili kada navrši 40 godina staža osiguranja bez obzira na godine života.

Odredbom člana 23. istog Zakona je propisano da se pod stažom osiguranja podrazumijeva staž osiguranja sa efektivnim trajanjem i staž osiguranja sa uvećanim trajanjem dok je odredbom člana 24. Zakona propisano da se u staž osiguranja sa efektivnim trajanjem računa vrijeme koje je osiguranik, poslije 15. godine života, proveo u obaveznom ili dobrovoljnom osiguranju, za koje je uplaćen doprinos.

Odredbom člana 96. pomenutog Zakona je propisano da se postupak za ostvarivanje prava na starosnu penziju pokreće na zahtjev osiguranika nakon prestanka osiguranja dok je odredbom člana 38. stav 1. propisano da će se poseban staž iz člana 36. stav 1. Zakona (poseban staž u dvostrukom trajanju za vrijeme koje je provedeno u pripremama za odbranu i u odbrani BiH u periodu od 18.09.1991. do 23.12.1995. godine) uračunati u penzijski staž samo uz pismenu saglasnost lica na koga se taj staž odnosi.

Iz uvjerenja o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji Federalnog zavoda MIO/PIO za tužioca od 09.11.2023. godine sud je prostim matematičkim zbirom ukupno upisanog staža osiguranja u naznačenom periodu utvrdio da je za period od 18.06.1982. godine zaključno sa 31.10.2022. godine u matičnoj evidenciji nadležnog Federalnog zavoda PIO/MIO za tužioca upisano ukupno staža osiguranja u trajanju od 38 godina, 7 mjeseci i 10 dana, ne računajući period od 12.07.1982. do 04.06.1983. godine koji period je u istom uvjerenju upisan kao radni odnos tužioca kod osiguranja Crveni križ BiH, Općinska organizacija Tešanj.

Međutim, imajući u vidu gore citiranu odredbu člana 24. Zakona o penzijsko invalidskom osiguranju F BiH kojom je propisano da se u staž osiguranja sa efektivnim trajanjem računa vrijeme koje je osiguranik, poslije 15. godine života, proveo u dobrovoljnom ili obaveznom osiguranju za koje je uplaćen doprinos a cijeneći da iz odluke o prestanku Ugovora o radu od 31.10.2022. godine proizilazi da je Federalni zavod za penzijsko invalidsko osiguranje, KAS Zenica broj FZ7/2-31-7-3890-11/22 od 21.10.2022. godine obavijestila tuženog da je izvršena uplata u iznosu 1.501.25 KM na ime Berberović Muharem, (tužilac) prema obračunu neuplaćenih doprinosa za PIO/MIO za period od 12.07.1982. godine do 04.06.1983. godine, dakle za sporni period u kojem je tužilac prema uvjerenju o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji Fonda MIO/PIO i radnoj knjižici bio uposlenik Crvenog Križa BiH Općinska organizacija Tešanj a koja činjenica o uplati tog doprinosa za tužioca za period od 12.07.1982. do 04.06.1983. godine proizilazi i iz provedenog dokaza tuženog uvidom i čitanjem odgovora Federalnog zavoda PIO/MIO KAS Zenica broj FZ7/2/2-31-11-34495-4/23 S.P. od 09.11.2023. godine, to tumačeći gore citiranu odredbu člana 24. Zakona o penzijsko invalidskom osiguranju F BiH proizilazi da tužilac za period od 18.06.1982. godine (uključujući i period od 19.07.1982. g do 04.06.1983. godine) zaključno sa 31.10.2022. godine ima ukupno 39 godina, 6 mjeseci

2 dana staža osiguranja, a iz čega dalje proizilazi da u vrijeme donošenje sporne odluke o prestanku Ugovora o radu tuženog broj 03-30-3227/22 od 31.10.2022. godine tužilac nije imao navršenih 40 godina staža osiguranja pa u vrijeme donošenja te odluke ista nije bila u skladu sa članom 94. stav 1. tačka d) Zakona o radu, posebno

kada se ima u vidu činjenica da je u međuvremenu prije donošenja te odluke tuženi sa tužiocem bio zaključio sporazum o produženju Ugovora o radu do tačno određenog dana tačnije do 26.05.2023. godine, dakle da je u vrijeme donošenja Odluka kao takva bila nezakonita a time i odluka tuženog broj 03-45-1-3762-6/22 od 29.12.2022. godine kojom je odbijen prigovor/zahtjev tužitelja za zaštitu prava iz radnog odnosa protiv odluke broj 03-30-3227/22 od 31.10.2022. godine kao neosnovan zbog čega je sud u ovom utvrđujućem dijelu usvojio tužbeni zahtjev tužioca kao osnovan a kako to proizilazi iz stava I presude.

Sud napominje da je kod utvrđene činjenica da je za tužioca izvršena uplata doprinosa za staž osiguranja za period od 12.07.1982. do 04.06.1983. godine, shodno članu 24. Zakona o penzijsko invalidskom osiguranju, cijenio da se ovaj period računa u staž osiguranja a sa kojom uplatom je bio upoznat i tuženi prije donošenja sporne odluke koji kao poslodavac ne može snositi štetne posljedice zbog toga što nadležni Fond MIO/PIO prema dopisu broj FZ7/2/2-31-11-34495-4/23 S.P. od 09.11.2023. godine navedenu uplatu nije priznao u staž osiguranja u svojoj evidenciji zbog nedostatka M4 obrasca, a što se po mišljenju suda može otkloniti u posebnom postupku pred nadležnim organom uprave za koji postupak nije nadležan sud.

Odlučujući o osnovanosti preostalog dijela tužbenog zahtjeva sud je isti odbio kao neosnovan iz sljedećih razloga:

Naime, iz nespornog među strankama kao i iz provedenih dokaza prije svega iskaza tužioca koji je potvrdio da je nakon prestanka radnog odnosa kod tuženog, a kako nije bio penzionisan, te radi ostvarivanja prava na zdravstvenu zaštitu, zasnovao radni odnos u firmi ZEMA d.o.o. Tešanj gdje je bio u radnom odnosu sve dok po njihovom obračunu nije ispunio uslove za penzionisanje o napunjenih 40 godina radnog staža sa danom 01.06.2023. godine, zatim uvjerenja o podacima registrovanih u matičnoj knjizi kod Fonda MIO/PIO od 09.11.2023. godine, obrasca JS3 100-prijava osiguranja za tužitelja od 08.11.2022. godine, obrasca JS3 100-odjava osiguranja za tužitelja od 05.06.2023. godine i uvjerenja o plaćenim doprinosima od 10.09.2023. godine, proizilazi da je tužilac, odmah nakon prestanka radnog odnosa kod tuženog, iako je prema nalazu i ocjeni JU Dom zdravlja Tešanj od 24.10.2022. godine bio nesposoban za rad od 25.10.2022. godine i dalje sa kontrolom dana 24.11.2022. godine, sa danom 01.11.2022. godine zasnovao radni odnos kod ZEMA d.o.o. Tešanj gdje je bio u radnom odnosu zaključno sa danom 31.05.2023. godine a za koji period mu je prema uvjerenju o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji MIO/PIO i uvjerenju Poreske uprave Tešanj o uplaćenim doprinosima od 10.09.2023. godine uplaćen i doprinos za penzijsko i invalidsko osiguranje i uplaćen i staž osiguranja, to sa prethodno obračunatim periodom staža osiguranja za tužioca zaključno sa 31.10.2022. godine u trajanju od 39 godina, 6 mjeseci i 2 dana proizilazi da je tužilac sa danom 31.05.2023. godine, kada mu je prestao radni odnos kod ZEMA d.o.o. Tešanj imao ukupno 40 godina i 30 dana staža osiguranja čime mu je u skladu sa članom 94. stav 1. tačka d) Zakona o radu radni odnos u međuvremenu

prestaio po sili zakona neovisno od volje uposlenika i poslodavca zbog čega je sud i odbio tužbeni zahtjev tužioca kojim je zahtijevao da se tuženi obaveže da ga vrati na poslove radnog mjesta šefa Biroa rada Tešanj kao i da mu počev od 01.11.2022. godine uspostavi radno pravni status kao da isti nije ni prekidao. Ovo iz razloga što je tužilac od 01.11.2022. godine do momenta penzionisanja sa danom 01.06.2023. godine bio u radnom odnosu kod drugog poslodavca gdje je ostvarivao sva prava radnog pravnog odnosa uključujući i platu i pripadajuće doprinose, kako to proizilazi iz iskaza tužioca, uvjerenja FZ MIO/PIO o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji za tuženog i uvjerenja Poreske uprave Tešanj o plaćenim doprinosima, pa bi vraćanje na rad i uspostavljanje radnog pravnog statusa počev od 01.11.2022. godine bilo suprotno zakonu jer uposlenik ne može istovremeno biti u radnom odnosu kod dva različita poslodavca sa punim radnim vremenom u istom vremenskom periodu a pored toga tužilac je u međuvremenu na vlastiti zahtjev sa uračunavanjem i posebnog staža u duplom trajanju, prema rješenju Fonda MIO/PIO broj UP /I-FZ7/2/1-31-1-20202-4/23 od 20.06.2023. godine penzionisan sa danom 01.06.2023. godine sa ukupnim penzijskim stažom od 43 godine, 1 mjesec i 18 dana.

Takođe kako iz gore provedenih dokaza proizilazi da je tužilac nakon prestanka radnog odnosa kod tuženog tačnije u periodu od 01.11.2022. godine do 01.06.2023. godine, kada mu je po ocjeni suda, radni odnos prestaio po sili zakona zbog navršenih 40 godina i 30 dana staža osiguranja, a sa kojim danom je i penzionisan, ostvarivao platu kod novog poslodavca ZEMA d.o.o. Tešanj te da istovremeno ne može ostvarivati pune plate za puno radno vrijeme kod dva različite poslodavca a da tužbenim zahtjevom, sa kojim je sud u smislu člana 2. stav 1. ZPP-a vezan, tužilac za period od 01.11.2022. godine do 01.06.2023. godine nije zahtijevao isplatu razlike plate koju bi ostvario da je u tom periodu radio kod tužioca a ne kod ZEMA d.o.o. Tešanj niti je provedenim dokazom vještačenjem po vještaku ekonomske struke u smislu člana 126. ZPP-a dokazao kolika bi bila visina razlike između tih plata (jer u predmetu i obimu vještačenja nije ni zahtijevao utvrđivanje razlike između pomenutih plata već samo visinu plata koju bi u punom iznosu za sporni period ostvario da je bio u radnom odnosu kod tuženog), to je sud za ovaj period od 01.11.2022. godine do 01.06.2023. godine odbio tužbeni zahtjev tužioca kojim je zahtijevao isplatu plata i pripadajućih doprinosa kao nedokazan odnosno neosnovan.

Sud je takođe odbio tužbeni zahtjev tužioca za isplatu plata i pripadajućih doprinosa za zahtijevanih period od 01.06.2023. godine pa do 31.12.2023. godine jer je cijenio da tužiocu, kojem je radni odnos prestaio po sili zakona sa danom 31.05.2023. godine, a koji je i penzionisan sa danom 01.06.2023. godine ne pripada pravo na isplatu plata i pripadajućih doprinosa za sporni period posebno kada se ima u vidu da je sud prethodno odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužioca kojim je zahtijevao da ga tuženi vrati na rad na poslove radnog mjesta šefa Biroa rada Tešanj počev od 01.11.2022. godine.

Tokom postupka i tužilac i tuženi su postavili tačno određen određen zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka. Međutim, cijeneći da su obje parnične stranke u konkretnoj pravnoj stvari djelimično uspjele u sporu sud je, na osnovu člana 386. stav 2. ZPP-a, odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba
Kantonálnom sudu u Zenici u roku od 15 (petnaest) dana.
Rok za žalbu počinje teći od prvog narednog
dana od dana prijema iste. Žalba se podnosi u
tri istovjetna primjerka putem ovog suda.

Sudija
Blamčić Irma